

Chuyện hai con sói

Một tù trưởng da đỏ đêm kia ngồi bên đống củi rực lửa ấm áp dưới bầu trời đầy sao và sương lạnh, dạy đám con cháu nhỏ của mình về cuộc sống. Ông ta nói với chúng:

Có một cuộc chiến xảy ra trong người của chúng ta. Một cuộc chiến hết sức ác liệt giữa hai con sói. Một con sói đại diện cho: sự sợ hãi, lòng tham lam, thù ghét, giận dữ, tính ganh tỵ, kiêu căng, tự ái, phẫn nộ, ngạo mạn, lừa dối, ích kỷ. Còn con sói kia đại diện cho: hòa thuận, tình thương, lòng thành thật, sự trung tín, lòng biết ơn, lòng nhân ái, sự trong sáng, sự thanh liêm, niềm tin, sự chia sẻ...

Cuộc chiến này cũng ở trong các con và ở trong tất cả mọi người.

Những đứa trẻ suy nghĩ một lúc, sau đó đứa cháu gái hỏi ông:

- Con sói nào sẽ thắng vậy Ông?

Ông tù trưởng già im lặng một lúc, rồi nheo mắt trả lời:

- Con nào được cho ăn thì con đó sẽ thắng.

Hãy bỏ đi cái ác (tính xấu) trong bạn, rồi hãy nuôi cái thiện (tính tốt) sẵn có trong lòng mình để nó lớn lên và ngày càng mập béo.

Chuyện bỏ đi tính xấu.

Thầy lang già tên Tanuk làng Nanui cạnh rừng thiêng Ruby có tài chữa bách bệnh. Dân làng tôn ông là “thần y”. Vậy mà ông bó tay với một bệnh nhân đàn ông da đỏ xanh xao, mặt mày tái nhợt và hốc hác. Lần thứ tư... thứ năm... gì đó khi vừa thấy bóng anh ta lại đến, thần y hỏi:

- Nhà mày gồm có những ai?

- Chỉ mình tôi... vì tôi sống độc thân mà!

Thần y hỏi tiếp:

- Mày có đang nuôi thú vật gì trong nhà hay không?

Anh bệnh nhân ngập ngừng rồi lắc đầu. Với tài “vọng, văn, vấn, thiết” (1) đã đến bậc siêu phàm, thần y quát:

- Đứng lên! Đưa tao về nhà mày!

Còn cách nhà mười bước, thần y bỗng dừng chân khịt mũi và lắng tai. Nhìn thẳng vào mặt anh bệnh nhân ông quát:

- Nói thật đi! Mày lén dân làng nuôi thú dữ trong nhà phải không?

Lúc này anh bệnh nhân mới chịu thú thật đã nuôi nhầm một con hạm (2) từ khi nó còn rất nhỏ; càng lớn nó trở nên hiểm họa cho anh đến mất ăn mất ngủ; nuôi không nổi thả không xong.

Dân làng Nanui xúm nhau giúp, tìm cách bỏ đi, con hạm chết mòn, anh bệnh nhân cũng khỏi bệnh.

Chuyện nuôi tính tốt.

Tu sĩ Yitzuman mập béo, vui tính, thường xuyên coi sóc trên dưới khoảng 300 nam tu sĩ trẻ năm này qua năm khác. Khách thập phương hỏi làm thế nào

ông “quản” tốt bằng ấy cậu trai tơ tựa đám ngựa vằn non thế kia cách dễ dàng như vậy. Ông gãi đầu cười hên hêch:

- ... thấy đũa nào có tính gì tốt thì tạo điều kiện cho tính tốt ấy lớn thêm...

(1) Môn chẩn đoán bệnh lý của các thầy thuốc Đông y gồm 4 phép: "vọng, vấn, vấn, thiết" (nghe, xem, hỏi và bắt mạch).

(2) Hạm: một loài như cọp, nhưng rất phàm ăn; vì hạm ăn bất cứ thứ gì nó bắt gặp cho nên khi còn cách xa, nó đã bốc mùi hôi cơ thể. Dân gian ví người ăn khỏe, ăn tục bằng câu: “ăn như hạm”.